

Eesti Skaut

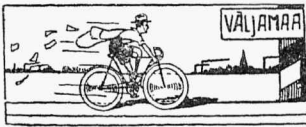

Kr. **7**

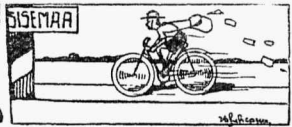
Jüripäeval

1929

TEATEID

Toimetused palub saata teateid malevatest, rühmadest ja karjadest selles osakonnas avaldamiseks hiljemalt 25. maiks 1929 a.

Auhind pideva kaastöö eest.

Omandas Petseri rühm.

Käesoleva numbriga auhind teadete saatmise eest otsustati anda Petseri I. Eesti skautide rühmale teate eest „Skautsportlase käsiraamat“.

Toimetused otsustas hinnata seekord skautide kaastööd „Eesti skaudile“. Petseri väikesearvulisest rühmast on saadetud toimetusele pidevalt ning õigeajaliselt rohkesti teateid.

Saadaks iga rühm „Eesti Skaudile“ pidevalt teateid, pakuks ajakiri kodumaa skautluse arengust üksikasjalise pildi. Samuti saaksid rühmad vastamisi teada, mida kavatsetakse mujal rühmades ning võiksid seega rikastada omagi tegevuskava.

Auhinnaks määrati aastakäik „Eesti Skauti.“ *Toimetused.*

Tapalinnas asutatakse skautrühm.

Paide maleval on kavatsus asutada Tapalinnas skautrühm. Eeltööd on osalt tehtud, osalt ettevalmistusel. Malevajuhd nskm. Krispin käis hiljuti Tapal ning moodustas hundipoegade karja. Skautrühma asutamiseks teeb eeltööd kohalik skaut Harald Osi.

Huvi skautluse vastu on suur ning asutatavalt on loota jõurikast tegevust.

K—u.

Haljalas asutati skautsalgad.

Haljalasse, 10 km. Rakverest, asutati 2 skautsalka. Salkadest kuulub üks Rakvere I. rühma, teine II. rühma.

Kari suureneb iga koondusega.

Rakvere hundipoegade karja tegevus muutub järjesti hoogsamaks; ühes sellega suureneb ka hundide arv — pea igal koondusel tuleb juure mitu uut uhuud. Eksamisigi on antud tublisti: nii on juba praegu ligi pooled hundidest ühekõrva hundipojad. Nüüd valmistatakse kahekõrva hundu eksami vastu. *Lilla Uhuu.*

Esimene naine skautide rühma vanemaks.

Valga I (NMKÜ) rühm asutati alles paastukuu alul. Ta koosseisu kuulub praegu 20 poissi Valga poeglaste gümnaasiumist. Rühmavanemaks on proua Niggol, juhiks sk. Rebane. *Lea.*

Paide Ühispaniga eeskujulik samm.

Annetas skautluse hääks 350 krooni.

Paide Ühispank annetas Paide Skautisõprade Seltsile 350 krooni. See on juba mitmes toetus, mis Paide skaudid on saanud nimetatud asutuselt.

Kindlasti oskavad noored skaudid hinnata seda vastutulelikkust ning panevad oma hoisusummad hoiale skaudisõbralisse panku. *K—u.*

Skaut on looduse sõber!

Jüripäeval tahavad minna kõik Tallinna skaudid ühes panema lindude majakesi. Samuti üheldakse osa võtta noor-metsa istutamisest. *Nälj.*

Rakvere skaudid seadsid üles 55 linnumajakest.

Tänavusel räästapuuride ülespanemisel asetati puudele Rakvere skautmaleva poolt 40 puuri. Pääle nende seati üles Haljalas skautide poolt 15 puuri. Loomakaitseliikumise toetamiseks astus maleva ühes gaididega Rakvere loomakaitseseltsi liikmeks. *Vld.*

Peastaabi koosolek peeti Tallinnas 7. aprillil 1929. Arutusel olid ülendused Jüripäevaks, Inglismaale sõidu küsimus ja peastaabi majanduslik seisukord.

Skautsportlase käsiraamat

ilmub müügile aprillikuu lõpul Petseri skautrühma väljaandel. Mainitud raamat püüab olla tarvilikuks käsiraamatuks skautsportlastele, sisaldades võrdlusi malevate saavutustest möödunud aastal ning andes kaasabi skautliku sportimise juhtimiseks. Trükitakse hääle paberile, teksti kaunistavad paremate skautsportlaste ülevõtted.

Käsiraamatut võib tellida skaut A. Rätsep'alt, Võru tän. 23, Petseris. Hind 25 senti. Raha ettesaatmisel postmarkides saadetakse raamat tellijaile kätte postikuludeta.

Tungalde süütamise päev.

Harry Haamer.

See on meie vaba kodumaa. Saartest Läänemere voogudes kuni Peipsi piirini tuhiseb üle tema kevadtuul, kuulutades vabale rahvale uue elu õitsemisest, talve lõppemisest, puhkevatest pungadest, vabanenud vetest, pikkadest päevadest, lõo lõõritamisest ja õilmitsevast aasast.

Jüripäev on kui läve, mis viib talve tuisust ja külmast sooja kevad-päikese rõõmsasse paistesse.

Aga veel enam kui vaid lahtine uks uude rõkkavasse ellu on Jüripäev meile eestlasile, sitkeile isamaaehitajaile. See oli Jüripäeva ööl 1343, mil Harjumaa talupojad nägid künkjal lõkendamas tungalt — vastuhakkamise märgiks. Kees orjarahva viha rõhujate vastu ja läbi verise võitluse sirutas see viimast korda käe röövitud vabaduse ja kaduva õnne järele.

Jüriöö verine mäss täiendas aga vaid õudse mälestuse võrra esivanemate kurbloolist saatust. Jäi igatsus silmi, küsivad pilgud ootasid sajandeid asjatult, mil oleks lõppenud ahastus. Igatsus kandus isadelt poegadele. Jüriöö süüdatud tungal ei kustunud südames kõige kibedamaski kannatuses ega raskemas rõhumises.

Lausa lõkkelde löi ta ligi kuus sajandit hiljem, kui vanaisadest säilinud võitlusvaimustus vabastas õnnetu kodumaa. Jüripäeval 1919 astus kokku Asutav Kogu ning vaba rahvas hakkas ehitama oma kodumaad.

Aga meile, kasvavale põlvele, skautidele, kes tahame isade vabadusvõitluse vaimustusest õppida isamaa õilsaksehitamist, meile kõneleb Jüripäev veel enam. Tarvis vaid manada silmade ette pildi Püha Jüri võitlusest lohega, mis elavasti tuletab meele meie kõigi sõda iseendas kurja kiusatuse vastu.

Võitlust poisi hinges, kibedat taplust noores südames peab Jüripäev õhutama meie kevadehõiskamises! Nagu päike kaotab pimedas öös, nagu rõkkav elu kevadel peletab talvise surma, nagu vabadusleek võidab rõhumisahastuse, nõnda peab hädus võimu saama sõgeda kurjuse üle poisi elus. Seda enne, kui ta tohib astuda isamaa ülesehitajate ritta ja unistada kangelaseks saamisest oma kodumaa vabaduse auks. Jüripäev kirjutab selle manitsuse tuliste tähtedega me südamesse, mis sääl peab leekima Jüriöö heleda tunglana, kuigi seda ähvardavad kustutada palju raskusi ja kannatusi.

Nii tõesti kui Jüripäeva õhtul istume kamina ääres, et kuulata pääliku jutustust Pühast Jürist, kõigi skautide suurest võitleja eeskujust; nii

tõesti kui tahame avada kõrvad ja südame selle ilusa legendi mõistmiseks, peame minema kui noored sõdijad kevadele vastu, sammuma kui tõsised võitlejad oma jälgedelugemise teekonnal, et kurjus ei saaks kavalasti määrida me ilusaid sihte ega murda katki me vibu ja varastada nooli. Sest kunagi ei saa kangelaseks see, kes vaenlast oodates jääb magama.

Metsade kool.

J. Hargrave'i järele.

„Skautlus ei ole mingi päästearmee brigaad ega plihapäevakool, vaid metsade kool.“

Robert Baden-Powell.

Metsade kool on parim kool maailmas. Siin on tuhandeid raamatuid, kus õpitakse vaikselt vähemagi mürata. Raamatud on samblast ja puukoorest, tuulest ja veest, okstest ja lehtedest, rohust ja kivist, savist ja liivast, kõlast ja lõhnast ning maitsest. Need on raskestiloetavad raamatud. Iga üksikasi tuleb õppida pähe ja pidada meeles terve eluaeg — unustamise karistus on surm.

Juhtsõnaks on koolil: „Jälgi, või sure!“ Õpperuum on suurem ja avaram. Seinteks on puud, põrandaks — rohi või pedajaoksad, laeks — taevas, kord sinine, kord tähine, kord sammetmüst.

Kooli õpilasteks on kõik loomad, linnud, putukad, kalad, konnad, rebased, nirkid, ilved, mutid, jänesed, oravad ja tuhat muud olevust.

Esimesel õppetunnil on loom alles väike, ta õpib alles rahu. Ta peab õppima käima tasa, kunagi mitte tegema müra, välja arvatud hoiatushüüded suguharudele. Kuigi see kool kuulub loomadele, võid sinagi käia säääl, tingimusega, et kuuled seda vaikset tundi teisi segamata.

Nii võid sa kuulda saakiluuravate rebaste vastastikke hõikeid, võid koguni õppida tegema seda ise. Võid panna tähele, kuis loomlapsed õpivad kõnelema, kuidas neil siis tundevurrud liiguvad ning haistmisorganid tegutsevad. Võid näha, kuidas öökull hääletult hõljub läbi öö, kuulata, kuis ehmunud metshiir piiksatab rohus.

Kooliraha selles koolis ei maksta. Siin saavutatavaid väärtusi ei saa tasuda rahaga. Pead seda tasuma püsivusega ning väsimata kannatusega. Üksi pead sa luurama, vaatlema valla silmaga ja liikumata kehaga, — see on pingutus, suur pingutus. Kui tahad midagi õppida metsade koolis, pead tundide viisi valvama võsastikus või kõrkjas, ja uuesti valvama. Võid hiilida rebase koopa juurde ja vaadelda, kuidas pojad jooksevad ümber ja kuidas nad end soojendavad päiksepaistel.

Kõike seda näed, kui täidad metsrahva säädusi. Lõhnad sa millegi järgi, sa ei saa näha midagi, kuna nende haistmine on terav ning ala-

tasa tegevuses. Ei oska sa käia vaikselt, astuda vähemagi kahinata üle oksade või lehtede — jälle ei näe sa midagi.

Kõigi nende tingimustega tuleb arvestada eksami sooritamisel. Et astuda sisse metsakooli, pead oskama näha, kuulda ja haista oru- ja mäeraamatuid. Ei suuda sa aga kannatada vaatlemiskatsel, loobud sa väsimuse tõttu — ei õpi sa siis kunagi looduskoolist ning tundmatuks jäävad sulle sulgede ja nahkade, hammaste ning küünte saladused.

Ses koolis õpid sa tundma metsade lõhnu ja võid neid eraldada üksteisest. Sa mõistad siis eraldada rohu, vaigu ning sambla lõhna. Sa võid kuulda liugleva nahkhiire lendu ja rohusirtsude kutseid kõrges luharohus.

Ses koolis tunned sa, kuis on tarvilik kaotada inimlõhna enda juures ja leiad, et võid seda saavutada supeldes ja obliklehtedega hõõrudes. Õpid sääli vibutama ahvina oksalt oksale. Pole lõppu sel koolil, ja kunagi sa ei omanda kõiki teadmisi, ehküll elaksid kaua. Tundma pead märke, mis ennustavad igasugu ilma, teadma vihma, tuule, tormi ja põua tulekut.

Ei tarvita sa ühtki kraed, manšetti, kaelasidet ega saabast, kui liigud metsade koolis. Ei ole see siin lubatud, kuna see siin on otstarbetu ning niiviisi riidetatult sind põlgaks metsade rahvas.

Pead saama teada aegamisi, et kunagi ei või avasilmi vahtida loomi. Pead vaatama kõrvale, kui loom vaatab sulle otsa, muidu kaovad nad kohe. Metsaseaduse järele ükski loom ei kannata välja inimese pilku.

Jalga tõмба sandaalid või mokassiinid (indiaanlasjalatsid), parem veel, ole paljajalu. Kanna särki ja põlvpükse, millede värv olgu roheline või hall — kunagi mitte punane, valge või helesinine. Lehvivad õlalindid on hädasignaali kogu metsale, samuti hele salgalipp. Hoia, et sa ei lase kukkuda skautkeppi, teatades tuntud puukõlaga kogu metsrahvale, et piilur on lähedal. Pead hindama metsloomi kõrgemalt. Nad tunnevad vähematki inimhäält, rasket astumist, köha või aevastust. Noored loomad õpivad varakult lõhnade ja sahinat tähendust, eriti veel inimeste omi.

Kui kasvatus metsade koolis on raske, kui on tarvis selget silma, tasast sammu, teravat nina, kui tundide viisi pead harjutama ootamises ja tähelepanus — siis on need tunnid seda väärt! Ei saa õppida üheski muus koolis neid tarkusi — vaikumist, püsivust, kavalust, tähelepanelikkust.

Ainult üks tasu on ses koolis, see on — eeldusi õigeks elu juhtimiseks, näiteid võitlusest olemise eest. Siin näed, kuis iga lind, iga noor loom püüab selle poole. Ja on vaid üks viis, kuis ta saavutab selle. Ta peab end tegema julgeks ning kergejalgeks, ruttu kuuatama, kiiresti peitma, hästi peitma ja olema tubli küttimises. Eksib ta pealegi püsivuse, osavuse ja tervise saavutamises, siis on karistuseks surm. Sageli võid leida tunnusmärke olevuste hukkumisest, kes ei osutunud elamisvääriliseks. Mõni sulg või karvatutt, paar piiska verd mõnel kuivanud lehel — see on kõik, mis on näha metsakurbmängust.

Vaheaegu siin koolis ei peeta. Pole ühtki tahvelt ega kriiti — kuid ülesandeid kõikjal. Ning kes tahab olla õpilane, peab õppima neid lugema. Pole ühtki õpetajat ses koolis, kõik peab hankima endale ise.

Agas need, kes astunud sellesse kooli, on kogu eluaja truud — metsade koolile.

Oravate võit.

Jutustus skaudisalga elust.

Supelusmajas.

„Teate, mis ütlen teile, sõbrad!“ pööras Henrik Orava salga kaaslaste poole, millise salga juhiks oli ta ise. „Kui nii läheb veel edasi, siis jääme meie, oravad, hoopis teiste salkade sabasse.“

„Aga miks?“ — küsis Endel.

„Väga lihtsalt“ — vastas Henrik. „See on küll kurb, kuid peab tunnistama avameelselt, et oleme jäänud viimasel ajal pööraselt laisaks. Ainult kuus kuud tagasi meid loeti kõige paremaks salgaks, ent ajast, mil Uno hakkas Põdra salga juhiks, ta on nendega korda saatnud imesid. Ise on ta võistlematu kergejõustikus, nii et poksis, jooksus ning võimlemiseski iga põder võib anda igale oravale mitu silma ette. Pääle selle see uus poiss, kelle ta tõi salka, Kallaste, on täielik meister raadio alal. Ühe sõnaga, põtradega me ei saa võistelda kuidagil!“

„Ehk võta jälle hunte või rebaseid. Hundid võivad meile signaliseerimises ette anda vähemasti 10 silma, rebaseid on muutunud täielikkudeks meistriteks esimese abi alal, aga meie —?“ lisas ta lühikese pausi järele juure.

„Ja see kõik on alanud ajast, mil kaotasime Jüri, Mardi ja Roosi,“ — jatkas ta lühikese vaikuse järele.

„Ma pea igapäev kahetsen seda, et nad pidid ära minema, sest et need kolm uut, kes tulid nende asemele, ei maksa nende varjugi. Iseäranis ma ei saa aru väiksest Hennust.“

Kui soovime säilitada endist seisukohta, peame spetsialiseeruma milgi alal, veel parem aga — mitmel. Tahaksin, et kõik oravad oleksid esimese järgu skaudid, aga et saada esimese järgu skaudiks, peab oskama muuseas ujuda. Mis, kas alguses alata või ujumisega? Siis võiksime alata tuletõrjarjutustega ja veel muuga. Olete nõus?“

Oravad olid kõik salgajuhi ettepanekust vaimustatud, välja arvatud üks. See oli väike Henn, kõhetu ning närvlik poiss.

„Ujuda?“ — sosistas ta hirmunult. —

„Ei, tänan, ma ei lähe kaasa!“

„Rumalus!“ vastas Henrik. „Sa pead minema.“

Henn kahvatas nagu lina ning ta huuled värisid õeldes:

„Palun sind . . . Henrik . . . Ära sunni mind minema . . . Ma ei armasta . . . sügavat vett . . .“

Ta sõnad võeti vastu üldise naerulagi-naga, mille salgajuht vaigistas viibimata.

„Siin ei ole midagi naerda,“ sõnas ta ümberloijaile karmilt. Siis pöördudes Hennu poole, ütles ta lakkesti:

„Tõesti, siin pole ju midagi karta, Henn. Ma ise vaatan su järele. Küll näed, mõnekordse suplemise järele, et hirm on nagu pühitud.“

„Kardan — mitte, Henrik! Kord väiksenä ma peaaegu oleksin uppunud ja sest ajast ma ei või näha sügavat vett. Tean, sa loed mind argpüksiks, Henrik, ent on parem, kui ma ikkagi ei lähe.“

Henrik jäi mõttesse. Vabastab ta Hennu ujumisest, siis langeb kokku kogu ta plaan — teha tervet salka esimese järgu skautideks. Ta mõistis samuti, et vägivaldselt ta ei paranda asja. Võis võita ainult hea taktikaga.

„Saan sinust aru, Henn“, sõnas ta lakkesti. „Sulle näib vetteminek vastumeelsetena. Viimati ometi harjud sellega. Sa tead ju, et esimese järgu skaut peab oskama ujuda. Baden-Powell annab ujumisele väga suure tähenduse.“

„Sel juhtumil ei saa minust kunagi esimese järgu skauti“, — lausus Henn lootusetult.

„Mispärast mitte,“ vastas Henrik rõõmsalt. — „Sul on tarvis kord katsetada, siis läheb kõik hästi. Ma tean, et sul on mehisust. Nägin juba kolmandal päeval, kuidas aitasid vana õunakaupmeest ajada kär-rut mäkke. Mitmed poisid ei oleks seda teinud pilkamise kartuses — aga sa ei kartnud.“

Ujumisega on sama lugu. On tarvis enesele öelda „ma teen seda“ ja muud ei olegi tarvis. Kuid tule ometi meiega ühes ja vaata, kuidas meie ujume.“

Sellega oli Henn viimati nõus ning Henrik pidi tunnistama, et on saavutanud väikese võidu.

Kaheksast oravast oskas ujuda ainult pooled, ülejäänud ainult siplesid madalas vees.

Henn seisis hüppesillal ja vaatas. Henrik, lõpetades ujumisliigutuste õpetamist, ronis veest välja ja läks hüppesilla poole. Teel seisatas ta hakkas rääkima Hennuga.

„Roni sina ka, Henn, vesi on jumalikult soe! Ma toetan sind ja annan sõna, et sinuga ei juhtu midagi. Ainult viieks minutiks. Eks?“

Henn kõhkes. Veekartus näis talle endalegi naeruväärsena.

„Ma ... ei ... tea ...“

Henrik katkestus teda:

„Siis nõus? Bravo! Ujumispüksid leiad sääli, kus lahti riietusin. Nagu näed, pole ujulas päale meid kedagi. Rutta siis!“

Henrik hüppas vette ja hakkas ujuma kõige paremas tujus. Varemini, kui ta arvas lootvat, nägi ta, et Henn seisis juba hüppesilla äärel.

Eelseisvate ptevade harrastusi.

„Ma tulen!“ hüüdis Henrik ning ujus Hennu poole. Varem veel juhtus midagi, mis pani koğu asja mokka.

Keegi noormees, lõpetades riietamist, tuli Hennu järgi, ning nähes, et poiss kartlikult jäi seisma hüppesilla äärel, ei saanud hoiduda naljatusest, juure joosta ning lükata teda vette.

Ujulas kostis meeleheitlik kisa, kui Henn tundis, et kukub sügavusse. Ning järgmisel hetkel ta kadus vee alla.

„Kas teil ei ole häbi!“ — karjus Henrik pahaselt. „Häbematus!“

Noormees pööras naerulaginaga ümber ja läks. Tema arvates oli see ainult lõbus temp.

Koht, kuhu Henn kukkunud, oli kaunis sügav. Mõnede tugevate tõmmetega jõudis Henrik sinna ning haaras poisist kinni just sel hetkel, kui ta kerkis veepinnale puristades ja sülitades.

Hirm, ahastuslik hirm väljendus Hennu silmades. Ta haaras meeleheitlikult Henrikust kinni, kes tagajärjeta püüdis teda rahustada ning selgeks teha, et teda ei ähvarda mingi hädaoht.

Henn kaotas igasuguse enesevalitsemise, ja isegi kui Henrik, tirides teda madalale kohale, tahtis end vabastada pigistustest, karjus ta:

„Päästa mind! Päästa! Ära lase mind lahti!“

„Aitab, Henn, siin on madal koht — näed? Ära tee lärm. Mul on väga kahju, et see eesel sind tõukas vette, kuid ma ei võinud sellele teha midagi. Katsu rahustuda.“

Kuid Henn ei saanud aru millestki. Henrik aitas teda riietamisruumi, kuivatas teda ning aitas riietuda.

Kogu juhtumust nägi päält Jaak, Rebaste salga juht, kes astus ujulasse sõbra Antsuga mõni hetk enne sündmust.

„Uskusin seni, Henrik, et oravate keskel on paremaid poisse“, muigas Ants, „kes ei ole argpüksid.“

Henrikut ei heidutanud niivõrra Antsu sõnad ega sündmus ise, vaid teadmine, et edespidi on peaaegu võimatu tuua Hennu ujulasse. Ta vastas:

„Oravad ei ole halvemad teistest, kui aga mõned eeslinäod, kes millestki ei saa aru, ei tuleks skaute narrima ning ei rikuks sellega asja.“

Ants ainult kehitas õlgu ja naeratas, kui vaatas Jaagule näkku.

Ootamatu juhtumus.

Henrik oli túsane, et ta katse Hennuga lõppes nii tagajärjetult. Vetteheitmine, kui on abi säälsamas, ei oleks tähendanud midagi mõnele tavalisele poisile. Närvlikule Hennule oli see aga raskeks põrutuseks.

Kui Henn enne keeldus tulemast ujulasse, Henrik sai aru, et asja peab ajama väga pehmelt ja ettevaatlikult, kuni ta kaotab hirmu vee vastu. Nüüd polnud teha aga enam midagi.

See sündmus ühtlasi mõjutas, et Henrik õppis tundma Hennu paremini kui enne. Et Hennust kasvatada tublit skauti, pidi temaga ümber käima teistest poistest hoopis erinevalt.

Ta teadis, et ei armu ega hirmuga suuda praegu meelitada Hennu ujula ligidalegi. Seetõttu ülejäänud oravad jätkasid ujumisharjutusi temata.

Ometi ei jätnud Henrik Hennu ükski, ta veetis temaga rohkemgi aega. Seejuures ühegi sõna ega märkusega ei tuletanud talle meele mõõdund juhtumust ujulas.

Kui teised oravad oskasid ujuda küllaldaselt, algas Henrik nendega tuletõrjeharjutusi. Siin aga väike Henn ei olnud enam

viimaseid. Ta oli kerge nagu sulg, ronis ahvi osavusega ja kõhklemata hüppas käskluse järele laialitõmmatud presendile.

„On vähemasti üks asi, mida ta ei kar-da,“ — mõtles Henrik endamisi, kui Henn tegi seda esmakordselt.

Päev-päevalt harjusid oravad ikka rohkem ja rohkem oma tegevusega, nii et Henrik teinekord tahtmata soovis, et tekiks tõsine tulekahi, kus oravad saaksid aidata. Ikkagi ei võinud Henrik unustada Antsu märkust oravate kohta.

Samuti Henn ei unustanud seda. Antsu sõnad seisid tal elavafena meeles. Ta soovis ihu ja hingega, et saaks näidata Jaagule ja Antsule, et ta ikkagi ei ole sarnane argpüks, milleks teda peeti — kui aga teda ei sunnita vette minema.

Henrik märkas, et tema taktika Hennu skauditreeningus avaldab mõju. Ta märkas uhkusega, et Hennul tekib kindlam kõnnak, et ta nüüd pole enam pooltki nii närvlik kui varem ja et kartlik vaade ta silmis hakkas aeg-ajalt kaduma.

„Võibolla“, mõtles Henrik, „kui suvel läheme laagri, saab julgustada Hennu, et ta võidakse oma kartuse vee vastu. Ja siis saab temast kahtlemata tubli poiss.“

Kuid ammu enne laagrit tekkis juhtumus, mis tõstis väikse „argpüksi“ Hennu väärtust kaaslaste silmis ja näitas, et oravates ei ole ununud mehisuse ja leidlikkuse vaim.

See juhtus kord laupäeval, kui kogu skautrühm mängis linna taga skaudimängu. Hundid ja pödrad läksid esimestena ja pool tundi hiljem järgnesid neile rebased ja oravad. Kokkuleppe järgi mindi metsa suunas nõnda, et kaks esimest salka pidid endid peitma kusagil tee ääres ja tungima teiste päälle.

See ei olnud kerge ülesanne, sest teel metsani ei olnud mingisuguseid peidukohti.

Oravad ja rebased jälgisid ettevaatlikult, kuna ettesaadetud luurajad teatasid, et kõigi eelduste järele peiduurgas pidi olema kohas, kus tee läheb üle raudteetammil.

Senijani polnud kiikhu ega kahku pötradest ja huntidest. Küsimus seisis selles, kas oravad ja rebased ei püüa sõpru ninapidi vedada ning omakord pääle tungida.

Tehti väike peatus, peeti sõjanõu ning otsustati jaguneda. Osa oravaid ja rebasid pidi katsuma minna sillani ringi, teised pidid ootama seni siin.

Suudavad esimesed ülesande teostada, annavad nad märku ning siis peidusolijad istuvad kahe tule vahel . . .

Et jõuda sillani, oli tarvis teha võrdlemisi suur ring üle luha ja põldude Kruusi talu suunas.

Ettevaatlikult, kasutades väiksemaidki varjukohti, Hendrik, Henn, Endel ja veel kolm skauti hakkasid tungima läbi võsastiku. Nad möödusid juba teise heinamaa lapi ja liikusid mööda kitsast metsateed, mis viis taluni, kui neid korraga sundis seisatama suur kisa ja kapjade müdin.

Teekäänaku tagant tormasid kõigest väest kolm suurt härga, paistis, et nad olid lahti rabelenud oheliku otsast. Neile järgnes suure kisaga peremees Kruus ühes sulastega.

Nähes poisikesi, tormas esimene härg mõirgamisega nende poole, sarved vihaselt ees.

„Ettevaatust!“ hüüdis Henrik. Kuid seda hoiatust ei olnudki vaja. Vihast ärritatud härjad olid isegi nii koledad, et kõik kuus skauti tormasid paku, kes aia, kes puu taha. Ainult Endel kaotas enesevalitsemise ja jooksis teisele poole. Seejuures komistas ta puujuure taha ja kukkus.

Enne Endeli jaluletõusmist härg tormas ta poole. Hirmuhüüd tungis kõigi suust, kõik olid kindlad, et järgneval minutil vi-hase looma sarved puurivad teda läbi.

Kuid samal hetkel kellegi väike kogu hüppas aia poolt härjale risti vastu ning löi kõigest jõust skaudikepiga härja nina vastu, kui see oli ainult paar sammu oma ohvrast kaugel.

See oli Henn—„argpüks“ Orava salgast.

Ootamatusest kokkudes, härg jäi seisma vihase mõirgamisega. Henn löi teda veel teist ja kolmat korda. Henrik, järsku taibates olukorda, hüppas selle ajaga Endeli juure ja vedas ta puu taha.

Teised härjad nähes, et üks peatas, jäid samuti seisma. Ülejäänud kolm skauti hüppasid nüüd Hennule appi ja neil läks korda keppidega ajada loomad tallu tagasi.

„Sa oled tubli poiss!“ sõnas Hennule Kruus, kes oli ka jõudnud sündmuskohale „Väiksest kasvust hoolimata nii vahva! See sõber peab sinu eest Jumalat tänama. Kui ma nägin, et ta kukkus, mu süda jäi päris seisma. Noo, mõtlesin ma, selle poisi päevad on loetud. Jaa, tubli poiss . . .“

„Ning minulegi tegite hääteo“, — jatkas ta, pöördudes teiste poole. „Kui ei oleks olnud teid, ei tea, kuhu nad oleks joos-nud. See on kõik Matsi süü, kes neid ilma-ajata lasi lahti ning vihastas marru. Ma vallandasin teda eile ametist laiskuse pä-rast, ning ta tahtis nüüd kätte maksa.“

Kuid tulge minu juure, poisid, ma pakun teile piima. — Mis? . . . Ei saa? . . . Mängite! — Tulge siis pärast, kui olete mängu lõpetanud, samuti oma sõbrad kut-

suge kaasa. Mul jätkub piima ja leiba teile kõigile.“

Tänades sõbraliku kutse eest, skaudid liikusid silla poole. Teel Endel tuli Hennu poole ja haaras tal käest kinni.

„Täna sind“ — ütles ta tasa ja punastas. „Ma olin täiesti hirmunud . . . Suur aitäh sulle! See oli väga vahva sinu poolt.“

„Noo, mis veel,“ vastas Henn silmi maha lüües ning punastades häämele pärast. „Ma . . . ma ei mõelnud üldse hädaohust, tõesti!“

Poisid jätkasid mängu ning jõudsid õnelikult sillani, andsid vastava leppemärgi, mille tagajärjeks oli, et rebased ja oravad osavalt vedasid ninapidi sõpru, kes istusid peidus.

Mängides veel muid skaudimänge, terve rühm liikus õhtuks tallu, et täita Kruusi sõbralikku kutset.

panen ette korraldada väikese ettekande talle ja ta perele.“

Ettepanekut pooldati suurte kiiduavalustega. Kiiresti olid viidud laud ja toolid küüni alt välja, lambid põlema süüdatud ning varsti peremees, ta pere ning töölised plaksutasid käsi noortele skautidele, kes esinesid võimlemisharjutustega, demonstreerisid esimese abi andmist, laulsid laule ja lavastasid muud sarnast.

Oravad just lõpetasid püramiidi, millele järgnesid hääkskiitvad kiiduavaldused, kui Henrik sosistas Endelile:

„Kas sa ei tunne nagu suitsulõhna?“

„Ei!“ vastas küsitav ringi vaadates.

„Aga mulle tundub kogu aeg. Võib-olla see on ainult minu kujutus, kuid ikkagi ma lähen vaatan.“

Aga enne, kui ta sai minna ukseni, see tõmmati väljaspoolt valla ja kokku-

Lustilikud metsavennad.

Tulekahi.

Taluperemees Kruus täitis lubadust, kostitades poisse tühjas küünis. Rühmajuhile, skautmaster Tammistole jutustas ta täpselt juhtumust, ega leidnud sõnu, kuidas väljendada rõõmu.

„Vaat, iialgi ei oleks uskunud nii suurt julgust selle kõhna poisikese poolt,“ kordas ta peaaegu kümnendat korda. „Tõesti, tal on rinnus lõvi süda, tõesõna, lõvi süda! Ja need kepid, mis teie poisid kannavad kaasas, teinekord on nad päris kasulikud!“

„Jah, nad on kasulikud,“ vastas nõusolles rühmajuht Tammisto.

„Teate mis, poisid!“ pöördus juht rühma poole, kui eine oli lõpetatud. „Et tänada peremeest tema südamlikkuse eest, ma

nud näoga teenija jooksis sisse, karjudes:

„Tall põleb! . . . Kiiresti! . . . Tulekahi! . . .“

„Tähendab, ma ei eksinud,“ pomises Henrik omaette ning hüüdis täiest kõrist: „Oravad siia, minu järele!“

Küünist välja joostes nad nägid, et osa talli oli leekides.

„Kõige enne vedage hobused välja!“ käsklustas Henrik.

Skaudiv ei lasknud seda korrata kaht korda. Enne, kui Kruus suutis toibuda ehmatusest, oravad juba tormasid avama tallivärauid.

Õnnkombel tulekahi oli saanud alguse lahtritest talli teises otsas. Mõned hobused värisesid kogu kehast, teised puristasid ja raputasid kettide otsas.

„Viige nad kõik välja ja rahustage kui võite,“ hüüdis Henrik. „Võtke igauks lahtri kaupa.“

Kasutades nurgasseisvaid tühje kotte, viskasid skaudid hobustele kotid pähe. Hobused muutusid hulga taltsamaks ning neid võis välja viia kerge vaevaga.

Selle ajaga skautmaster Tammisto moodustas ülejäänutega aheliku veeämbrite andmiseks.

Olid hobused väljad viidud, moodustasid oravad kohaleruttanud inimestega teise aheliku. Kõik see tehti kiiresti, ilma mingi rabelemiseta ja kärata.

Paistis, et kõik pingutused tulega võitlemiseks olid asjata. Tuleleegid iga minutiga tõusid järjesti kõrgemale.

Skautmaster Tammisto märkas seda ja hüüdis:

„Me ainult kaotame niiviisi asjata aega. Vett on tarvis valada katusele!“

Toodi pikk redel. Henrik ronis esimesena, talle järgnes Henn.

Seistes redelil, Henrik valas vett tulle.

Henn võttis temalt tühjad ämbrid ja nõõri abil lasi nad tagasi. Kuid kõigist pingutusist hoolimata leek levis veelgi laiemalt. Varsti juba tulekeeled lakkusid lage, mille pääl asusid heinad.

„Kui laopäälane süttib põlema, siis on kõik kadunud“ hüüdis Henrik, pöördudes Henu poole. „Aita mind, Henn! Näed, sääl on katus katki! Kui saaks auku suurendada, siis saaksin valada vett pöõningule ja võibolla õnnestub siis katkestada leeki.“

Henn aitas teda vaikselt. Kuid auku laiendades nad nägid, et tulekeeled juba tungisid allapoole.

„Anna mulle nüüd ämbrid võimalikult kiiremini, Henn!“ hüüdis Henrik.

Henn tahtis talle juba üle anda esimest ämbrit, kui lao päält kostis kurblik hulumine.

„Mis see siis on?“ hüüdis Henrik.

„Sarnaneb koera hulumisega. See kostab säält nurgast, kust tuld veel ei ole.“

Nad vaatasid läbi katuseaugu, kuid ei näinud midagi. Henrik hakkas kiiresti tühjendama ämbri teise järele tuleleekidele. Juba jälle kostis hale hulgumine. Ning veidi aja pärast uuesti...

„Koer põleb, kui teda mitte ei päästeta,“ hüüdis Henrik. „Ma katsun teda päästa.“

„Lase mind!“ vastas Henn. „Ma olen kergem. Ma köidan nõõri ümber ja kui lagi kukub sisse, siis sa kised mind välja. Aga mina sind juba ei suudaks välja kiskkuda...“

See oli tõsi.

„Siis aga kiiresti!“ vastas Henrik, kuid pilk, mille heitis Hennule, sisaldas häämeelt.

Henn kõitis kiiresti kõie enda ümber kahekordse pideva sõlmega ja Henrik laskis tema pöõningule katuseaugu kaudu.

Kui Henn kadus silmist, hakkas see piinama Henriku südant, et ta laskis Henu nii hääahtlikusse kohta.

Möödus terve igavik, nagu talle tundus. Suits ja tuli suurenes. Viimaks...

„Ma olen siin!“ hüüdis häält altpoolt. „Tiri!“

Henrik hingas kergendatult. Pingutades kogu jõudu, hakkas ta tõmbama. Henn jõudis õnnelikult üles ajaks, kus katuseääre juures paistis skautmasteri nägu.

Nagu näha, tundis skautmaster suurt kergendust — kui jõudis selgusele, et ei olnud juhtunud mingit õnnetust.

„Ronige maha! Seinad võivad langeda kokku. Meie ikkagi ei jõua teha midagi. Mis sul süles on?“

„Noor jahikoer. Ta on haige, sest mõlemad käpad on seotud kinni.“ pomises Henn raskelt hingates.

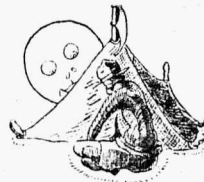
„Kuidas, sa isegi päästsid mu koera!“ hüüdis Kruus rõõmsalt, kui Henn laskus redelit mööda alla. „Mu Jumal, kui hää meel on mul. Ta murdis oma esimesed jalad, sattudes rotiraudadesse. Unustasin hoopis, et ta oli laol pääl. Suur aitäh!“

Võitlus tulega paistis ülejõukäivana, kuid skaudid tegid kõik, mis võimalik. Nad suutsid ometi hoida tule edasilevimist tule-tõrjekomando tulekuni, kes viis tulekustutamise lõpuni.

Kui rühm lahkus, kuulsid inimesed, kui härra Kruus ütles skautmaster Tammistole sõnad, mis panid rohkem kui ühe südame tuksuma kiiremalt:

„Teil on tublid poisid, mu härra, ja olen rõõmus, et nendega olen tutvunenud. Meie väike kodumaa ei hääbu iialgi, kuni temas kasvavad niisugused kangelased, nagu siin see väike poiss Henn ja teised tema sõbrad, keda nimetatakse skautideks.“

Tõlkinud Master Ass.

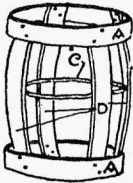
Kuidas ise valmistada tom-tomi?

Punane Rebane.

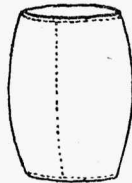
Laagriäeg nihkub taas ligemale. — Mis on aga laager ilma laagrituleta? Ja mis on laagrituli ilma tseremoniita? Või tseremonii ilma tom-tomita, millel võiks lüüa mõnda müstilist häiret ning mille saatel tantsida võitlustantsu.

Juuresolevad joonised näitavad, kuidas ise teha kerge vaevaga ja hääde abinõudega tom-tomi. Hää trumminahk on praegu väga kallis, kuid selle asemel võib tarvitada samahästi vasika, hobuse, koera või mõnda muud nahka, mis selleks on küllaldaselt tugev.

Trummikere valmistatakse õõnsast puust, umbes 50 cm. pikk ja 40 cm. läbimõelduga. Puu tuleb hoolikalt siluda seest ja väljast, nii et jääks järele umbes 2—3 cm. paksuste seintega silinder. Kui aga kuidagi pole võimalik saada sobivat õõnest puud, võib trummikere valmistada tünni-ehk vaadilaudadest (joonis 1), mis kaetakse pingulitõmmatud purjuriidega. See kate värvige üle õlivärviga ning joonistage sinna mitmesuguseid metsajõumärke, ka oma salgalooma.

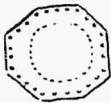
Laudadest kere (alus).
A — viitsad, D — latid,
C — sisemine viit.

Kere riidega kaetult.

Valmistetud tom-tom.

Trumminahk.

Tom-tomi kere ilustust.

Kontidest nuivad.

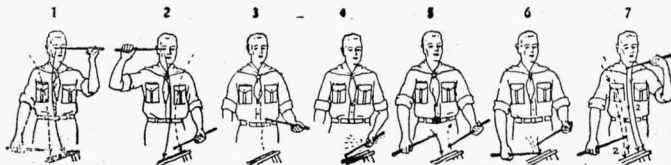

Tarvitades trumminahaks toorest loomanahka, tuleb see leotada hästi pehmeks ja siis pesta seebi ja veega, et kõrvaldada nahalt rasva. Seejärel kraapida maha karvad.

Sellega valmis, lõikame nahast kaks tükki, mõlemad kere läbimõeldust veidi suuremad. Asetame need teineteise pääle ja torkame terava noaga neist läbi rea auke, naha äärest umbes 3 cm. eemal, 2—3 cm. vahemaaga. Nüüd asetame ühe naha maha, paneme selle pääle trummikere, teise naha aga trummikere ülemisele otsale. Nahad kinnitame kere külge nõõriga või nahkrihmaga, mille alguses tõmbame läbi ülalt esimesest august, siis alt teisest, ülalt kolmandast, siis jälle alt neljandast jne. Nii kaks korda ümberringi, kuni nõõr läheb läbi igast august, moodustades välispool kaunistuse ristlevaist nõõridest.

Kui ei saa muretseda trumminahka, võib selle asemel tarvitada ka hääd paksu, pleekimata puuvillariiet. Riie tuleb pääle tõmmata niiskelt ning pääle kuivamist üle määrada keedetud linaõliga paar korda.

Trumminuiaks kõlbab väga hästi kont, mida võib jällegi ilustada

mitmesuguste märkidega.

Tom-tomi lööja seisab mõni meeter lõkketulest eemal ja kuni mõni grupp tantsib, liiguvad tantsijad ümber tema ja lõkke. Marssimislaulude saatjaks ja hüüete kooris on tom-tom hurmitult tore. Ta annab kogu laulule eriliselt veetleva metsiku ilme ja meeldivuse. Tom-tomi ärgu kunagi ostage, vaid palju huvitavam on valmistada seda ise. Hästitehtud tom-tomi heli paneb iga skaudi südame kiiremalt tuksuma.

Skautliku kasvatuseskeem.

Baden-Powell'i järel H. P. (Järg.)

Tervis.

Skautliku kasvatussüsteemi teiseks suureks eesmärgiks on näidata poisile parimat teed hea tervise saavutamiseks, samal ajal hoiatada vigade eest ning õpetada, et poiss oleks oma tervise eest vastutav isiklikult enese ees.

Tänu poiste spordiarmastusele, ei ole raske teostada nende kehalist treeningut. Jatkates eelmistes numbrites toodud tabeli arutlemist, kus näidatakse, millised teid skautlus tarvitab oma eesmärkide saavutamiseks, toon väljavõtte tervise arendamise kuuluvate alajaotuste kohta:

Iseloomu kujundavad omadused	Mida nad sisaldavad	Vastav skaudi säädus	Skautlikud harjutused nende saavutamiseks
d) ENESE-DISTIPLIIN	Sõnakuulmine. Kokkuvõttehoidmine. Tasakaalukus. Õilsus.	2, 7, 8, 9, 10.	Skaudi seadused. Laagrikorid. Tseremoniid. Tuletõrje töö. Hoiukassa. Mittesuitsetamine. Mõõdukas söömine. Pealelõunane puhkus laagris. Mängud (ka märgilaskmine.) Meeskonna mängud.
k) ENERGIA	Kindel püüdmine. Tervis. Leidlikkus. Käsitööd. Elurõõm.	8, 10	Vabaajatööd. Käsitööd. Pioneertööd. Kehalised harjutused. Enesemõõtmise. Ujumine. Signaliseerimine. Paadijuhtimine. Isiklik puhatus. Toit. Erilised mängud ja võistlused (nagu: skaudisamm, Jiu-Jitsu, mustlase maadlus jne.) I järgu eks.

Sarnaste asutuste andmed, nagu seda on kaitseväeteenistuse komisjonid, tõendavad kujukalt, et kutsealuste seas on suur protsent nõrga tervisega mehi, kes ei oleks aga kannatanud selle all keha teadliku hoolitsemise korral.

Need andmed selgitavad paljugi ning näitavad, et kui hakata poistes arendama kehakasvatust õigel ajal, võib eemaldada hulga pahesid, mis on niihästi rahvuslikus kui individuaalseski arenemises kõigiti tähtis.

Seetõttu on tihti üldiseks kõneaineks küsimus, kuidas viia võrsuva põlve kehalist treeningut üldisemale tasapinnale, kättesaadavaks igähele.

Baden-Powell aga hoiatab skaudijuhte valesamme astumast selle läbiviimisel, manitsedes mitte unustada, et tervis ei tarvitse areneda ainuüksi kehalise drilli tagajärjena.

Suur arv skaudijuhte, kes tulevad tagasi kaitseväeteenistusest, on säääl sooritanud kindla kehalise treeningu ja näinud selle tegelikku väärtust enese, tihti kehaliselt nõrga seltsilise juures. Skautluses leiavad nad nüüd, et just see on õige töö, mida peab tehtama ja et just nemad enda kogemustega on õiged mehed selle töö läbiviimiseks.

Baden-Powell vastab sellele: Pidage veidi, mõelge natuke järgi! — Teil on põhimõtteliselt peaaegu õigus. Kaitseväe kehaline õppus toob häid tagajärgi neilegi, kes pole poistena sooritanud korralikku keha arendamist. Kuid see on kohane enamarenenud ja muskulaarsele mehele, kuna sõdurid muutuvad selle intensiivse treening-meetodi all palju tugevamaks. Ent see viis on teatud mõttes kunstlik, — määratud selle esiletoomiseks, mida varem ei ole omandatud loomulikul teel.

Tänapäeva poiss, kes mängib jalg- või võrkpalli, harjutab korrapäraselt kergejõustikku, vajab pärastpoole õige harva ülalnimetatud kehalist drilli tervise arendamiseks. Poiste jaoks on hääd vabaõhumängud ja terve toit ühes vastava puhtusega. Need kingivad talle tervise ja tugevuse loomulikul teel.

Keegi vist ei vaidle selle vastu. Teoreetiliselt on see lihtne, praktikas kohtame aga mõningate raskustega, mis tulevad võita.

Vaesemal poisil puudub tavaliselt võimalus sportimiseks. Siin on skaudirühm see koht, mis talle võimaldab sporti.

Jalgpall, korvpall, võrkpall, ujumine ja skautlikud mängud on Baden-Powelli arvates kõige paremad vahendid kehalise kasvatuse teostamiseks. Suurem osa neist arendab ka moraalseid omadusi, ausat spordimehelikkust, ning on kergesti kättesaadavad, kuna laagrites ei nõuta eeskujulikke spordiväljasid ja kallimaid spordiriistu.

Kehaharjutused on Baden-Powelli arvates hääks arendamisviisiks säääl, kus puudub tihedam mänguvõimalus, samuti säääl, kus neid kasutatakse lisaks mängule, eeldusega, et 1) need ei kujuneks mingiks drilliks, vaid poisile harjumuseks, millest poiss tõesti saab aru ja teeb seda kasu pärast, mida talle toob harjutus; 2) et vastaval instruktorigil oleks teadmisi anatoomiast ja raskema kehadrilli pahedest noorele, kujunemata kehale.

Huvitava vahemärkusena nimetan, et B.-P. hindab meeskonna vormi kui teatavat tõmbeeset poisi jaoks. Samuti hoolitseb see puhtuse eest, kuna vorm nõuab riiete vahetamist enne ja pärast mängu, samuti puhast väljanägemist. Värske õhk on seejuures pool võitu kehalise arengu suu-

nas. See vaba õhk on meie edu saladus. On ju skautlus selleks, et edendada vabaõhukombeid kuupalju iganes võimalik.

Ning pöördudes skaudisõprade poole, sõnab B.-P.: Me vajame vabaõhuväljasid, oma maatükki, eelistame alalise laagrivälja omamist, mis kergesti kättesaadav igale skaudile ja võimaldab sagedat väljaskäimist. Ja veel toredam, kui saame sinna ehitada majakese varustuse hoidmiseks ja külmal ajal elamiseks. Kas ei ole see tänuväärt tegevus skaudisõpradele?

Neist alalistest laagritest võiksid kujuneda skaudijuhtide harjutuskoolid, kus nad omandaksid hää treeningu laagritarkuses ja loodusoskuses, saaksid läbi imbuda vabaõhu vaimuga.

See on skautluse tõeline eesmärk. Me ei ole mingi päästearmee brigaad ega pühapäevakool, vaid metsade kool.

Enesevalitsemine.

Mõõdukus. Mõõdukas söömine poisi juures on heaks abinõuks enesevalitsemises ja tahtejuu kujundamises. Poisi eesmärgiks kujunegu ennast vormis hoida spordiks, süüa mitte palju, mitte vähe. Mõõdukus osutub nõnda treeninguks niihästi moraalset kui kehaliselt.

Tasakaalukus. — Baden-Powell mõtleb siin peamiselt tasakaalu sugulises tervises. Keha, vaim, hing, tervis, moraal ja iseloom, kõik on põimitud sellesse küsimusse. Skaudijuht seisab siin laialdase tegevusvälja ees. B.-P. soovib esmalt kindlaks teha, kas poisi isal pole midagi selle vastu, et poisiga sellest räägitaks. Kõige parem oleks küsimust puudutada asjalikult muude nõuannete hulgas. Selle eelduseks on aga poisi iseloomu silmaspidamine. Igale indiviidile tuleb asja ette tuua ise seisukorras. Peanäpunäiteks skaudijuhile on siin omandada esmalt poisi täielik usaldus ja olla temaga n. ö. vanema venna vahekorras, kus mõlemad võivad rääkida vabalt. Lähemalt selle kohta leiate „Scouting for Boys“ vastavas peatükis.

Mittesuitsetamine. — See küsimus on Eestis ellu viidud eranditult hästi. Skaudi raudne seadus ütleb: „Skaut ei suitseta!“ Ja seda peavad meil niihästi skaudid kui skaudijuhid.

Märgilaskmine. — Seegi on hea vahend poisi kehaliseks ja vaimliseks treeninguks. See huvitab teda, teritab nägemisvõimet ja sunnib kokku võtma, iseennast kontrollima. See annab poisile jällegi ühe sihi, mille poole püüda, et saada täiuslikuks.

Rividrill. — Kuivõrra puutub see skautidesse, siis Baden-Powell tuletab meele skaudijuhtidele, et seda ei tehtaks ülemäära. Mõjutatuna kaitseväge vaatepunktist, kaldume mõnikord sellepoole, et mõni teisejärgu skaudijuht ei suuda taibata skautluse õiget eesmärki, indiviidi esiletõstmist. Tal puudub leidlikkus eelmainitu arendamiseks ning kasutab seetõttu rividrilli kui abinõud, mis hoiab tema poisse vähemasti ühtlasel tasapinnal. Sellane treening ei sihi kaugemale paraadidel marssimisest.

Samal ajal lähevad teiselt poolt head skaudijuhid oma ideelisuses teinekord liiga kaugemale, lubades poisse käia lõdvalt üle platsi, ilma silma-

paistva distsipliini ja ärkuseta. See on veelgi halvem. Siin vajame kuldset keskteed — peab rividrilli harjutama just niisugusel kujul, mis õhutaks poisse end vaos hoidma ja ülal pidama kui sirgeid mehi. Aegajalt on rividrill tarvilik, tänapäeval omandatakse seda keskkooliski sõjaliste õppustega, kuid skautluses ei või sellele lubada ülekaalu muu enamväärtusliku skautliku treeningu arvel.

Loomulikud mängud, küllalt puhast õhku, terve toit ja tarvilisel määral puhkust, need aitavad palju paremini kaasa hästiarenenud ja tervete poiste kasvatamiseks kui pingutused rividrillis.

Enesemõõtmise kaart. — Eesmärgiga, poisid süvendada vastutavuse mõistet, tuleb tarvitada skauditöös iga poisi jaoks enesemõõtmiskaarti. See näitab talle keskmised normid oma vanuse kohta, ning kui ta mõnest küljest on nõrgem, võib skaudijuht talle õpetada harjutusi keha arendamiseks.

Ujumine. — Skautlus eelistab ujumist muudest viisidest kehalises treeningus, sest poiss tunneb sellest lõbu ja õpib innukalt. Ta harjub lugu pidama puhtusest, arendab rinnakorvi, hingamisorgaane ja muskleid; õpib elu päästma ja on alati valmis selle teostamiseks. Ta saavutab enam enesekindlust ja tublidust.

Signaliseerimine. — See harib poisi meeleteravust, ühtlasi on heaks kehaharjutuseks kestva kehapainutuse ja käteliigutusega. Igaüks on ju pannud tähele, kui võrra edendab lippudega signaliseerimine kehalist liikuvust.

Aerutamine on niisamuti väärtuslik lihaste arendamisabinõu ja meeldib väga poistele. Inglismaal näiteks lubatakse aerutada ainult neil skautidel, kes oskavad ujuda ja õhutatakse sellega ujumise õppimisele.

Kehaharjutused. — Need kuus harjutust, mis Baden-Powell on toonud raamatus „Scouting for Boys“, on tema arvates poistele kõige otstarbekohasemad. Neid võib õpetada kartuseta skaudijuhtide poolt, kes pole asjatundjad anatoomias, nad ei tekita mingisuguseid ülepingutusi, arendavad aga liikuvust ja tegevust, milliseid omadusi ei ole paljudel muudel meetoditel.

Laagriskäimine ja rännakud teevad palju head ses suunas ja skaudijuhtide töövaev nende teostamisel kroonitakse hea eduga poiste tervise arenemises. Ainult üks nädalalõpulaager või rännak aastas ei anna veel midagi, kuna kakskümmend kuus rännakut, nädalalaagrit ehk laagripäeva võivad tuua palju kasu.

Kus seda ei ole teostada võimalik, tuleb skaudijuhtidel otsida hoolikalt muid abinõusid poiste kehaliseks arenguks. Ujumine, ronimine, meeskonnamängud, kõik on väga head seks otstarbeks ja B.-P. loodab neist palju rohkem kui igasugustest võimlusharjutustest või rividrillist. Tõeliselt huvitavad poissi ainult eelmised ning suudavad teda kaasa kiskuda nende praktiseerimisele iseseisvalt.

(Võrdluseks kehalise treeningu skeem „Eesti Skaut“ Nr. 2—3 1928/29.)

Kahekesi metsas.

Kibbo Kift.

Kuu oli tõsnud. Ta kahvatu valgus libises üle küngaste. Mängis särades pärnালেhte-des, mis moodustasid tiheda pilvetaolise kogu. Tublisti eemal männametsast seisis see mäeveerul ning kuuvalgusel selgesti eraldus öötaevast. Kusagil okstes valvasid vanad ning magasid noored rähnad oma pesas. Müürikull tõusis puudelt tugevate tiivalöökidega ning liugles metsapimedusse.

Pedajate juures seisis „Kaks Noolt“ ning vaatas alla pärnasalu poole, vaatas künkaid ja põlde, välju ja metsi. Kuuvalguses helkisid veed kaugustes. Siin-sääil põlesid tuled inimeste asulais. Valitses ääretu rahu.

Noor sõjalane „Kaksteistkümmend Kiirt“ toetus kergesti vastu päalikut ning hoidis pääd tema rinnal. Päaliku käsivars lebas õrnalt ta õlgadel. Nende südamelöögid oli ainuke hääl vaikuses. Nagu igaviku kellatikusmist kuulsid nad seda ning mõistsid: kõik elav on elu.

Ning siis hakkas mets hingama ja ta rind tõusis ning vajus elamisrõõmust. Pärnad kohisesid austamislaulu. Vili põldudel ning rohi orgudes kummardus igavese Jumala ees. Linnud ning loomad metsas ärkasid unest ning kõnelesid tummade silmadega ühe kõikvõimsusest. Tähed helkisid põlevate nooltena. Kõik hõiskasid: kõik elav on elu.

Siis mõistsid mõlemad noored elu, maailma ja Jumalat; nad tundsid vastamisi südamelööke ning kuidas nad olid vaid üks osa sest lõpmatusest.

Nende pilgud kerkisid tähtede poole. Tähekogud hulkusid taevas, tugev Põhjanaan keskul. „Kaks Noolt“ oli siit kinkinud talle võitlusnime ning lõiganud kaheteistkümmenurgelise punase rätiku, mis oli „Kaheteistkümmend Kiire“ tootemiks. Sest ajast armastas ta vaadata tähti. Sügavasti tungisid päaliku pilgud poisi selgetesse silmadesse.

See maailm on ilus, mu sõber, ja Jumal on suur. Ma armastan elu ja surma, sest ma olen osa Jumalast ning maailm ja igavik on kingitud mulle. Puudes elan ma ning rohus ja lilledes, loomades, inimestes, tähtedes. Mu hing on vaba kui lind avarustes. Mu armastus levib kui koit ja tervitab Jumalat, maailma ja sind . . .

Jamboreed 1929 aastal.

Skautluse juubelsuurlaagrist võtab osa 50.000 skauti 40 riigist.

Kuhu lähete, skaudid, tänavu suvel täiendama omi skaudioskusi ja tundma õppima välismaid? Kas teate juba, et sel suvel peetakse kõige suurem üleilmne Suurlaager? Kas olete alanud rahakogumisega reisuks? Peastaabi korraldusel on teil järgmised võimalused.

1. Ülemaailmne Jamboree Inglismaal 31. juulist — 13. augustini 1929.

Terve skaudiilm on pöörnud tähelepanu seniolemata suur-sünnimusele — skautluse täisealiseks saamise juubeljamboreele. See pühitsetakse kahenädalises laagris Birkenhead'is, Arrow Park'is, Liverpooli ligidal. Seni ülesantute seas on 15.000 väljamaa ja ülemere skauti, millele lisaks on lubatud piiratud arvul inglise skaute, samuti 15.000. Kuna soovijaid palju rohkem, siis hangiti juure 2 laagrivälja à 10.000 mahutavusega ja nii on kokku 50.000 osavõtjat. See on suurimaid noorte kogumisi maailmas. I Jamboree 1920. nägi 26. riigist 5000 külalist; II Jamboree Kopenhaagenis 1924. nägi 33 riiki 6000 skaudiga ja nüüd tuleb 40 riiki 50.000 skaudiga.

Kaugelt üle aasta on kestnud ettevalmistustööd niihästi kohal kui ka vastavates riikides. Iga maa tahab võimaldada oma noortele väljamaaga tutvumist ja tuttavaks teha oma nime. Eesti on huvitatud selle ettevõtte mõlemast küljest.

Kahenädalane kava sisaldab laagri avamist Connaughti hertsogi, Walesi printsi ja Sir Robert Baden-Powelli poolt. Viimased kaks jäävad elama laagrisse. Pea igal pealelõunal on ette nähtud rahvusliku etteasted vabaõhuteatris, kus skaudid mitte üle 50-listes gruppides kannavad ette omamaa rahvatantse, laule, muusikat ja muud omapärast. Kahel päeval demonstreerivad meriskaudid omi võimeid. Ei puudu ka hundipojad ja šotlased nende omapärastes riietes. Väljamaalasile on ette nähtud neljal päeval ekskursioonid, mis tutvustavad Liverpooli Manchesteri tööstusrajoonide ja ümbrusega. Samal ajal peetakse V Ülemaailmline skautide kongress. Baden-Powelli auks korraldatakse lõpupoole suuri auavaldusi. Kogu laagri kestel ei ole tülikaid võistlusi, aeg on täiesti pühendatud vastastikuks tutvumiseks ja tundmaõppimiseks. Spordi alal on võimalusi vastavatel väljadel ning lähedal meres. Öhtuti tullakse laagrituledele, milliseid on arvult 10 kogu laagri kohta.

Sest jamboreest võib osa võtta iga skaut, kes kuulub rahvusvahelisse skautide liitu. Eesti on sinna vastu võetud 1920. aastal ja sõidab oma esitusega välja. Ülesandmisi on tulnud 40. juhilt ja skaudilt, seega on meid kena kogu, kes juba teatava määrani paistab silma.

Väljasõit on 20. juuli paiku Tallinnast üle Riia Liibavisse ja sealt ühes lätlaste-leedulastega mereteel Londoni. Kavas on peatused mõneks päevaks Londonis niihästi sinna- kui ka tagasisõidul. Kaasa võetakse täielik laagrivarustus ning valmistakse seal ise toitu. Sõidueel- arve on kokku seatud nii, et sellega oleks kaetud passikulud, raudteepile-

Tüha Jüri — temale järgi!

tid, laevapilet ühes söögiga, ülespidamine Londonis peatuspäevadel, jamboree toidu- ja osavõttemaks ning transpordikulud. Merel tuleb viibida 5 päeva järjesti, seega edasi-tagasi 10 päeva ja raudteesõitudeks kulub kokku 3—4 päeva. Laagris oleme 2 nädalat. Nii viibime väljas üks kuu ja jõuame tagasi 20. augusti paiku.

Täpsed sõiduhinnad pole veel selgunud ja kujunevad välja alles juunikuu kestel. Praeguste andmete järgi, kus on arvestatud 50% kuni 75% hinnaalandusega, teeks see Inglismaale sõitjaile umbes Kr. 200.— osavõtjalt. See summa võib heal juhtumil väheneda Kr. 175.— peale.

Poola rahvuslik Suurlaager Poznanis 15.—22. juulini 1929 peetakse Poola skautide organisatsiooni 15. a. juubeli puhul. Eesitist on palutud sinna külalistena üks salk skaute. Väljasõit raudteel Tallinnast 12. juulil, teel peatuspäev Varssavist tagasi 25. juuliks. Kaasa võetakse jällegi kogu laagrivarustus. Raudteepiletid, passimaksud ja ülespidamine laagris maksavad kokku Kr. 60.— skaudi pealt. Sellest osavõtt on soovitatav neile, kellel käib ülejõu Inglismaa sõit.

Osa Eestist Inglismaale sõitjaid soovib külastada ka Poznani jamboreed ja sealt edasi sõita ühes poolakatega, kes lähevad Inglismaale 500 skaudiga. Praeguste andmete järgi tõusevad sellega nende sõidukulud Kr. 50.— võrra.

Tähendame juure, et kaasa sõidab ka Peavanem N. Kann ja mitmed peastaabi liikmed, ning vanemad, muidugi kõik skaudivormis.

Ülesandmisi osavõtuks tuleb juhtida välissekretär B. Rautsmann'ile, Tallinnas, Falkspargi 9—5.

Peavanema Päevakäsk Eesti Skautide Malevale.

Tallinnas, 23. aprillil 1929.

1.

Jüripäev on skautide üldine kevadpüha. Tänase päevaga algab skaudielu ilmekam ajajärk. Veel mõned päevad ja juba võib alata rännakute ja laagrieluga, kasutada kõiki talvel õpitud teadmisi ja vaadata, kuidas nad sobivad tegelikus elus.

Käesoleval suvel peab skautide liikumine enda täisealiseks saamise juubelil üleilmalise Suurlaagri näol Inglismaal. Neil meie seas, kellele õnn osaks langeb sinna sõita, tuleb näidata Eesti poiste töö tulemusi ja kanda väärikalt Eesti rahva ja riigi nime.

Soovin selleks kõigile skautidele: Head laagrielu!

2.

Jüripäeval hindavad skaudid tänufundega oma vanemate sõprade poolehoidu ja püsivaid teeneid skautluse heaks.

Valga skautide maleva ja skaudisõprade seltsi ettepanekul annetan nende maleva vanemale kapten **Joosep Jackunovitš**'ile, kes viis aastat püsivalt ja energiliselt töötanud skautluse heaks, skaudisõprade kõrgema aumärgi — **svastika lindiga** — rinnal kandmiseks.

Järgmistele skaudisõpradele annetan nende lahke kaastöö ja toetuse eest Skautmasterite Kogu ettepanekul skaudisõprade aumärgi — **svastika nõelaga**! — rinnal kandmiseks: **E. S. M. Abivanemale Gustav Olilik**'ule, Narva skautide maleva vanemale **Jüri Välbe**'le, Rakvere skautide maleva vanemale **V. Sirotkin**'ile, Läänemaa skaudisõprade seltsi esimehele major **K. Baumann**'ile, Paide skautide maleva laekahoidjale **Johannes Laube**'le, Tallinna skautide maleva II rühma vanem **Jüri Lossmann**'ile ja Mustvee skautide rühmavanemale **August Luning**'ule.

Soovin nimetatud skaudisõpradele palju õnnelikke ja noorte lugupidamist nende edespäikesel viljarikkas töös Eesti noorte heaks.

3.

Skautmasterite Kogu ettepanekul ülendandub publi ja tööka nooremskautmasteri **Karl Clipping**'u — skautmasteriks. Skm. Kogu leidis, et tema oma skautmasteri väitekirjas tõmbab ilmekaid paralleele skautluse ning kooli vahel, näidates üksikasjaliselt, kuidas skautlus kooli pedagoogilist kasvatust praktiliselt süvendab.

4.

Ülendandub nooremskautmasteriks eeskujuliku skaudi ja juhi **Arnold Offrii**'i, Narva skautide maleva abipääliku.

5.

Innuka tegevuse ja teenete eest Eesti skautluse edendamise alal annetan noorem-skautmaster **Hans Tari**'le Tallinna skautide maleva ettepanekul — teenuste märgi — rinnal kandmiseks.

6.

Püsiva ja hea töö eest Tartu skautide malevas annetan lahkunud maleva päälikule nooremskautmaster **August Rutsik**'ule — teenuste diplomi.

7.

Järgmistele I. järgu skautidele annetan „eeskujuliku skaudi“ märgi rinnal kandmiseks: Rakvere skautide maleva päälikule **Voldemar Liiv**'ile, Tallinna skautide malevast: **Valter Koppermann**'ile, **Erik Lustberg**'ile, **Johannes Paris**'ele, **Konrad Kiili**'le, **Uno Tamm**'ele, **Erich Siibo**'le, **Artur Runstük**'ile ja **Eugen Roos**'ile. Tartu skautide malevast **Ernst Huust**'ile, **Karl Schütz**'ile ja **Felix Treimann**'ile; Narva skautide malevast **Erich Landsberg**'ile.

8.

Agaratele kahekõrva hundipoegadele annetan „eeskujuliku hundipoja“ märgi rinnal kandmiseks: Rakvere hundipoegadele **Voldemar Luur**'ile ja **Artur Rosenberg**'ile; Paide hundipoegadele **Evald Traublum**'ile ja **Johannes Kalleon**'ile; Valga hundipoegadele **Tasso Ritson**'ile ja **Aleksander Krausberg**'ile.

9.

Kinnitan ja luban välja anda Jüripäeva puhul hoolsatele ja töökatele skautidele maleva staapide ettepanekul:

Tallinna skautide malevas 19 hoolsusmärki, Nõmme skautide malevas 4 hoolsusmärki, Tartu skautide malevas 8 hoolsusmärki, Paide skautide malevas 6 hoolsusmärki, Valga skautide malevas 3 hoolsusmärki ja Narvaskautide malevas 3 hoolsusmärki. Märgisaajate nimed avaldatakse malevate päevakäskudes.

10.

Kinnitan Valga skautide maleva vanemaks kapten **Joosep Jackunovitš**'i ja tema abiks h-ra **Johann Nigol**'i — ühe aasta peale.

Peavanem: **H. Kann.**

Peastaabi Ülem: **J. Hünerson.**

See juhtus kevadiste vete puhkemise ajal. Kaikad ja ridvad seljas, rändasime teisele linnaservale, kus väikesel jõekesel oli parajasti käsil jääminek.

„Hoi, poisid, siia!“ Robinal jooksime jäätükile, kus üks meietalolistest juba oli ametis suure lahmaka lahtiraiumisega mõni süld alpool silda. Otsides jäätükide vahel vaba teed, volas vesi, moodustades kohisevat kärestikku, kuivanud kõrkjatega kaetud madalasse lahte, mis paistis olevat alles tubli jääkatte all.

Natuke kaugemal meie tegevuspiirkonnast uppusid jõekaldal paar viltuvajunud kaluriirtsikut. Ühe ukse vahele ilmus vana habemik lodjaperemees ja hõikas karmi passihäälega:

„Vaadake, et te saadana karmantsikud mu rüüsid ära ei lõhu!“ Ehmatasime ootamatust huikest, mõni mõtles juba plehku panna, aga julgema sõnasid tähtsalt: „Ega sel pole siin keelda kedagi!“ Ja mu vanem vend lisas veel juure: „Päälle kõige muu on minu isa miilitsa-ülem.“

Vana kalur nähes, et me ta huike pääle ei kõssagi, kobis jälle tuppa tagasi ega tulnud säält enam tükil ajal tülitama meie toimetamist.

Vaatasime ümber, ja tõesti — mitte kaugel jäätükist, mille lahtiraiumisega olime ametis, seisid kalapüügiks seatud rüüad, kaitsitud mõnest vaist, mis pidid juhtima jäärohumeise kõrvale. Sellest hoolimata raiusime vahvasti edasi.

„Aa, ragiseb!“ hõiskasid poisid. „Müts“ ja „müts“ käis juba üsna pudevasse jääpinda. Pisikesed tükid üksteise järele rabenesid suure jäälahmaka küljest ja vool kandis nad kohisesdes minema. Mõni neist jäi peatuma vaiade taha, aga pisevad lipsasid sealt läbigi, ning moodustasid varsti rüüade ette terve seina, mis ähvardas vajutada võrgutiivad lünga.

Olime jäätüki raiunud juba peaaegu lahti — ainult üht servapidi seisis ta veel ühenduses kindla osaga — sääll kaman-das keegi: „Läheb!“

See mõjus nagu elektrilöök. Poole sekundiga oli jäätükk poistest puhast. Olin parajasti ametis oma ridva püüdmisega vees, kui tundsin nõksatust, märga teivast käes hoides tahtsin järgneda kaaslastele. Paari hetkega oli renn kasvanud ligi kolme meetri võrra — suure kiirusega veeres jäälahmaka päriveft.

Tummalt vaatasid poisid kaldal, kuidas ma asjatult pöörlesin jäätükil siia-sinna. Igakord, kui läksin ühele servale, seisin hädahoole ligidal, et kaotan tasakaalu ja sulpsatan jõkke. Ehmatuses ei osanud karjuda apigi.

Ei möödunud minutitki, kui olukord näis veidi paranenud. Jäätükk jäi peatuma rüsa vaiade taha. Poisid jooksid ruttu sinna ja olid valmis ulatama mulle üht ritvadest, et mind tõmmata kaldale. — Ent ükski neist ei ulatanud. Minki siis kähku otsima pikemat.

Ometi ei pidanud mu seiklused lõppema nii kiiresti. Parajasti, kui poisid tahtsid sirutada mulle maailmatu pika ridva otsa, langes see raskuse tõttu ootamatult jäätükile. Selle tagajärjel sai mu parv tõuke ning vaiade tagant vabanenuna purjetas päriveft mere poole.

Seisukord muutus järjesti tõsisemaks. Poisid jälgisid kaldalt mu sõitu. Olin ise pisarateni „liigutatud“, aga siiski ei nutnud veel. Polnud ka põhjust, sest kallas oli ligidal ja sõit kaunis hüva.

Haa! Sääll paistis juba pääsmine. Mu „lendav hollandlane“ tormas otseteed suure kivi otsa jõesuus. Kivi polnud küll veel kindel maa, aga ta vähemasti ei sõitnud kiiremini kui seda teeb maakera ümber oma telje. Ja sääll oleks olnud ikkagi kergem ühendust otsida kaldaga.

Särades pääsmislootuse õnnest, tegin välgukiirusel plaani, kuidas karata kivile ja siis vilistada oma edasiruttavale kunnarile. Tore, sõida aga edasi!

Ei oleks pidanud rõõmustama enneaegu. Juba seisin hüppevalmis, kui käis kõva raksatus ja enne, kui veel oleksin jõudnud ette lüüa risti, suplesin kahe jäätüki vahel külmas vees. Mu „laev“ murdus „kaljuga“ kokku põrgates keskelt pooleks, millest kumbki osa mõlemalt poolt kivi rahulikult jatkas teekonda.

„Aa-aap-aapp-appiiiii!“

Vehklesin meelt heites ja lõugasin mis jaksasin. Poisid seisisid surmkahvatult kaldal ega teadnud ette võtta muud targemat, kui pühas aukartuses mängida kurttumma.

„Aaapp-pii-ii!“ Hää! värises külmast.

Viimaks tuli kirudes ja vandudes kalamehi ritvade ja kõiega, aga nähes jääseina

võrkude taga, läksid enne puhastama seda.

„Aa-pp-ii, appii!“ Surm paistis juba silmade ees, siplesin veel mis võisin.

Järsku tunnen — jalad ulatavad põhja. Ruttu sulistasin kaldale, ja enne veel, kui kalamehed jõudsid pärale, andsin jalgadele valu, punusin, et veetuisk käis üle pea.

Mu eeskujule järgnesid kõik sõbrad, sest kaluritel oli kavatsus pääle päästmist veel meid hüpeldada. Nende arvates olime meie ainukesed süüdlased, et kõik kalad olid tagasi kohutatud, kes teab kuhu.

Hää oli aga see, et tädi Marie elas ligi. Kodus poleks juba pääsnud ilma tulise tagumiku õnnistamiseta.

Hiljuti pidas Rakvere hundude kari võistlusi ping-pongis. Olid ikka julged poisid küll, kutsusid skaudid enesega mängima. Kus võitluste ajal hundud rühkisid ja ähkisid, nii et nina punane ja labidad lõksusid. Skaudid jatkas andsid aga külma rahuga vastu.

Mis sest, et vahest hundude pall lendas lakke või labidast mööda, eks seda juhtunud teistelgi! Aga hundud kaitsesid oma nime ikka vahvasti küll, „kuivalt“ lüüa ei lasknudki.

Poja Luuri sai skaudist võitu, tuues hundudele punkti. Hääd mängu näitas ka Ruus. Paarimängund lõppesid samutigi uhuude kaotusega.

Aga—noo—teinekord alles lubasid näidata skautidele, kuuis hundud mõistavad kolkida; isegi võita tahavad nad järgmistel võistlustel.

Lilla Uhuu.

Akela tahtmine on täidetud! Muretsemine endale ilusa karjamärgi — tootemi ning Jüripäeval antakse see karjale pudulikult kätte. Tootemi valmistas üks hundipoeg ise ning ta on niivõrra tore, et oleme selle üle tõsiselt uhked.

Karjas on meid 9 hundut, viis ühekõrvalist ja 4 hellkäppa; tootemi üleandmise ajaks lubasid viimasedki juba kuulma hakata. Nõnda jääme siis esialgu üsna ilma hellkäppadeta, kuid küll me siis varsti jälle hangime juure uusi algajaid.

Kari on juba 6 aastat vana ning teda juhivad praegu vanahunt H. Hiio ja huntment V. Kymenthal.

Tõrva hundu.

Ongu Uhuu, kallis!

Tükil ajal pole enam kirjutatud, aga tead, meil siin pole ka suurt aega. See koolitöö on üks sant asi, mis ei lase seda teha. Ja vana koolijuhataja ongu on kuri mees, kes palju hundipoegi ei armasta. Ta ei luba meid ka hundipoja märke kanda ja kaelarätikut — ega teised koolipapad niisugused pole? Ja kui sa nüüd ei tea oma tükki, siis kohe hundipoegade koonduke süü.

Mu vanaema räägib ikka, kui jalg jooksvast krampi kisub, et „sandid ajad“. Ma pean nüüd sedasama juttu tegema, kuigi pole jooksvat suures varbakis.

Siis on ka meie hunt nüüd ära, ta sai kirikuõpetajaks pääle seda, kui ta suure kooli lõpetas. Ta pani meile nüüd uue hundi. See on ka vahva hunt, ta lubab meid õpetada lassot viskama ja muid vigureid tegema. Erich Tuhk on ta nimi. Endine hunt aga on meie suur sõber ikka veel.

Me anname nüüd välja oma seitungit „Kollane Uhuu“, kus on palju kentsakaid asju sees. Ja me tahame ka asutada oma karjale raamatukogu. Ka teritame nüüd küüni ja hambaid suvise laagri jaoks. Ning korjame ka raha selleks.

Peaks aga nüüd varsti see kool lõppema ja peaks ka olema paremad numbrid tunnistusel, siis oleks kergem kaup laagriminekul ja mamma õmbleks uue pluusi; aga võib olla ostatekse siis uued saapadki, aga niisugused, millel on naelad all.

Sinu *Ennu Hellkäpp.*

„Eesti Skauti“ ilmub aastas 8 numbrit. Aastakäik maksab 150 senti. Hundudele ainult pool krooni.

Rühm harrastab metsaelu.

Kohtla-Järves võtab skautlemine hoogu.

Jaani laupäeval saab Kohtla-Järve rühm alles aasta vanuseks, kuid on lühikese aja kestel teotsenud üpris edukalt. Suurem osa rühmaliikmeid harrastas suvel lihtsamat skaudielu — karjaskäimist. Ometi ei jatkunud sellest metsaelust veel küllalt, vaid rühm tuli kokku pea igal pühapäeval. Korraldati muuseum paar jalutuskäiku lähedalasvasse mereranda.

Sügisepoole mängiti innuga luurmänge. Seks valiti ilusamad ning pimedamad õhtud, mil koguti heinamaale põlise kase alla. Taskulaternate äkilised helgid ainult suurendasid sügisöö hurmavat müstilisust.

Talvel asuti eksamite õppimisele; skaudieksami sooritasid juba 12 poissi. Kevadpühil korraldati kavarikas pidu kohalike seltsonnategelaste ja kooliõpetajate kaasabil. Publikut oli rohkesti ning eeskavaga oldi rahul.

Narva gaidide algatusel moodustati kohalik gaidrühm, mille liikmearv kasvab järjesti. Teostamisel on samuti hundipoegade karja asutamine. *T. N. H.*

Metspojad ihkavad laagrit.

Valga „Metspoegade“ (II) rühmas on täielikult teostatud salgasüsteem, mis tegevust tublisti elustab. Rühm kavatseb pidada juba kooliajal ühepäevase katse-laagri.

Pikemaajaline laager mõeldakse pidada suvel, loodetavasti koos I. rühmaga. Tegevuskavas on veel jalutuskäike, luurmängusid, salkadevahelise esimese abi ja spordivõistluse korraldamine.

Rühm on 33-liikmeline ning kuulub NMKÜ alla. Rühmavanemaks on hra Landt, juhüb I. j. sk. A. Eberling. *Lea.*

Suvistepühil juba laagris.

Jõhvi skautidel on kindel kavatsus suvistepühi mööda saata laagris. Laager oleks 3-päevane ja peetakse lähemas ümbruses. Eeltööd on käimas, eriti teoreetilised ettevalmistused. Loodetavasti võtavad sest osa ka hundipojad.

Suurem skautlik kevadpidustus.

Valga skautide maleva algatusel korraldatakse Valgas jürikuu viimsel ja lehekuu esimesel päeval Lõuna-Eesti skautide ja gaidide ühised kevadpidustused.

Kavas on esimesel päeval Lõuna-Eesti skautide kongress, õhtul puhtskautliku eeskavaga pidu. Teisel pidustuspäeval jätkatakse kongressi, tutvunetakse linnaga, kusjuures pidustused lõpevad koosviibimisega ning lõkkeõhtuga.

Pidustused peetakse poeglaste gümnaasiumi ruumes. Samal ajal loodetakse leida mahti ja võimalust malevatevahelise spordivõistluse korraldamiseks.

Skautide päev Rakveres.

Rakvere malevas on praegu käsil tugev eeltöö skautide päeva korraldamiseks Rakveres. Pidustus mõeldakse korraldada Jaanikuu alul. Kavas on skautlike töde näitus, jumalateenistus kirikus, loterii ja aiapidu. Sihiks on skautliku liikumise propageerimine ja ainliste sissetulekute soetamine. Osavõtjaid ning väljapanekuid näitusel on loota ka teistelt malevatelt. Samuti külastavad sel puhul Rakveret mitmed vanemad skauditegelased.

Maleva lähemas tegevuskavas on veel Suviste pühade ajal paaripäevaline küllasõit Paide malevale. Küllasõit kannaks ekskursiooni ilmet ning on kavatsetud suuremaarvulisem. *uld.*

Sisukas lugemislaud Võru rühmas.

Lugemisvara poolest on Võru skautide II rühm võrdlemisi hääs seisukorras. Rühmal on lugemislaud kaheksa ajalehega ja kaheteistkümne ajakirjaga. Samuti oma raamatukogu, milles on ligi sada mitmesisulist raamatut.

Teoksil on praegu spordiriistade ja mängude muretsemine, milleks on käimas sõprade ja tuttavatevaheline korjandus.

Üldiselt on rühm teotsenud võrdlemisi edukalt, kuigi kooskäimiseks on saadud kasutada kooliruume ainult pühapäeviti. Eelolevaist skautide kevadpidustusist Valgas võtab rühm osa täiel määral.

Mints.

Eeskujulik rebaste salk.

Teadasaamiseks, mida skaudid sooviksid näha enda tegevuskavas, korraldas Tallinna I. rühma Rebase salk omavahealise ankeedi. Ankeedi järgi pooldati ahindadega võistluste korraldamist males, kabes ja ping-pongis, samuti skautlike mängusid. Nüüd ongi juba alustatud mitmeid võistlusi oma ning muude rühmade salkadega.

Sel aastal on korraldanud salk üle kümne koosoleku, hulk suusasõite ja ping-pongi harjutusi, milledest ilmusid pildid eelmises „Eesti Skaudi“ numbris.

Kevadpoole on kavas rohkesti jalutus-käike, ööpäeva laagreid ja väljasõite jalgratastel. Varsti kavatakse sooritada päevapiltniku erieksam, kuna salgas on enamasti kõigil fotoaparaadid.

Rühma salkadevahelises võistluses omandas salk „Eeskujuliku salga“ nime. Kõik salga skaudid tellivad „Eesti Skauti“, mille uusi numbreid oodatakse elava huviga.

Salka juhib II. j. skaut Valter Koppermann, abiks on II. j. skaut Erich Truberg.

Vrbn.

Tallinna NMKÜ rühm aina matkab.

Rändas kevadpühade ajal 326 klm.

Pühad möödusid Tallinna II. rühmas matkamise tähe all. Algus tehti Suurel reedel Tallinna-Rapla-Türi-Paide rännakuga, millest võttis osa 12 skauti rühmajahi n-sk. Rich. Treu juhatusel. Teeleasujaid saatis hulk skaute ühes rühmavanema Jüri Lossmanniga 18 klm., kes siis pöörasid tagasi. Öhtuks jõuti Lelle alevisse, kus ööbiti. Järgmisel päeval saabuti Türi ja öhtul oldi Paides. Kiir tutvunemine linnaga, toimingud postkontoris ja siis rutati jaama, et hommiuks olla Tallinnas. Tallinna jõudes lipati koju häid pühi soovima, korraldati veidi ning võeti osa rühma kirikuminekust.

Kolmandal kevadpühäl oli lähem rännak linna ümbrusse, pääle pühi Jägalajaoale ja ümber Ülemiste järve. Hundipojad olid aga Tallinnast kadunud kogu pühade ajaks; nemadki ihkasid tundma õppida kodumaad, rännates Paldiskisse. Kokku kattis rühm pühade ajal 326 kml. maad.

Tegevuskavas on veel rohkesti rännakuid, muuseas maršruut Tallinna-Tapa-Rakvere.

Nälg.

Rühma aastapäev skautluse tutvustamiseks.

Skautluse tutvustamiseks laiematele hulkadele ning uute sõprade võitmiseks korraldab Tartu 5. (NMKÜ) rühm pidustuse rühma viendal aastapäeval. See algab jürikuu 28. päeva päälõunal aktusega NMKÜ saalis, mis jätkub aias ning lõpeb öhtul lõkketulega.

Samal ajal on vaatamiseks avatud rühmatuba skauditööde väljapanekutega. Ühtlasi ilmub värskel number rühma ajakirjast „Kolmnurk sõbris“.

Rühm asutati Jüripäeval 1924. a. skm. Elm. Vardja poolt. Rühmale anti kasutada NMKÜ poolt iseseisev tuba, mis seati sisse rühmakoduks. Tegevus arenes seetõttu kohati õige jõuküllaseks ning viljakaks.

Praegu on rühmavanemaks hra E. Eizenschmidt, juhiks nskm. H. Michelson. Liikmeid on 30, moodustades kolm salka.

Rühma ajakiri ilmub juba teist aasta-käiku, varem kord nädalas, nüüd kaks korda kuus. Ajakiri ilmub ühes eksemplar. Rühma kätte on usaldatud korras-hoidmiseks ning lugedaandmiseks NMKÜ poisteosakonna raamatukogu. V—r.

Salkadest on näidanud hoogsamat tegevust „Öökulli“ salk, kes ka edukalt võttis osa „E. Sk.“ mullusest võistlusest, saavutades kaaluvama osa punkte.

„Öökullide“ pesa Gillwell Park'i rühmakodus.

Skautid võistlevad igal alal.

Möödunud talvel korraldas Rakvere malle Vallimäe taga 3 km. suusavõistluse. Osavõtjaid oli 20 skauti. Rühmadevahelises võistluses võitis II rühm, üksikvõistluses J. Götz (II r.) ajaga 13 min. 33 sek.

Mõlemad Rakvere skaudirühmad on korraldanud talve jooksul võistlusi males, kabes, ping-pongis, uisutamises, suusutamises ja tõukekelkudega. Vld.

Kergejõustik Jõhvi rühmas.

Jõhvi rühma sportlik tasapind on kaunis kõrge. Võistlused näitasid järgmisi tagajärgi:

30 m. jooks: 1) E. Kleesman 4,2 sek. 2) H. Kleesman 5 sek. 3) R. Oder 5 sek.

- Hoota kaugus: 1) E. Kleesman 2,64 m.
 2) J. Sossi 2,55 m. 3) H. Kleesman 2,48 m.
 Hooga kõrgus: 1) E. Kleesman 143 cm.
 2) H. Kleesman 138 cm. 3) J. Sossi 128 cm.
 Hoota kõrgus: 1) E. Kleesman 118 cm.
 2) H. Kleesman 113 cm. 3) R. Oder 93 cm.
 Hoota kolmik: 1) E. Kleesman 7,93 m.
 2) N. Saarpu 7,06 m. 3) H. Kleesman 6,90 m.
 Teatejooks 30×4: 1) II salk 20,6 sek.
 2) III salk 20,8 sek.

- Ping-pongis tuli meistriks E. Kleesman.
 2) E. Peep. 3) A. Tomson.

Kevadel kavatakse korraldada võistlusi kergejõustikus, kust siis paremad saadetakse maleva võistlustele. Samuti on kavatsus korraldada võistlus kohaliku spordiringiga.

Jüripäev Haapsalus.

Haapsalu skaudid pühitsevad Jüripäeva 30. jürikuul. Kavas päale aktusosa omavaheline koosviibimine ettekannetega.

Nii töötame enda ajakirja kasuks:

Malevad	Liigete arv	Antavad		Antud	
		Tellimised	Summa	Tellimised	Summa
Lääne	62	39	19.50	42	
Närva	143	91	45.50	100	
Nõmme	125	79	39.50	30*	
Paide	170	109	54.50	109	
Petseri	20	13	6.50	12	
Pärnu	36	22	11.—	93	
Rakvere	73	46	23.—	61	
Saare	106	68	34.—	40*	
Tallinna					
" skaud.	273	173	86.50	42*	
" hundip.	47	31	15.50	*	
Tartu	324	206	103.—	103*	
Valga	76	49	24.50	55	
Võru	116	74	37.—	11*	
		1000	500.—	698	

Tähega märgitud arv näitab nende malevate tellimisi, kes seni veel ei ole täitnud tellimisarvu.

Kõige suuremat tagasihoidlikkust näitab siin Tallinna hundipoegade pere, kes ei ole saatnud ühtki tellimist. „Eesti Skaudis“ nr. 5 aval-

datud teate järgi oli peres 1. veebr. k. a. viis karja 155 hundipojaga.

Sellele õige lähedal on Võru maleva, kes siiski on saatnud 15% nõutavast tellimisarvust.

Pealinna arvukas skautide hulk on oma hundipoegadest veidi ees; nad tellivad peaaegu 25% veerand sellest, mis peaks olema.

Nõmme tellib 38%, Tartu on täitnud täpselt poole nõutavast hulgast, tellib 50%.

Saaremaa tellib 59%, Petseril puudub ainult üks tellimine.

On aga kah neid, kes on tellimisarvu hoolikalt täitnud, mõned saavutanud rohkemgi.

Paide tellib 100%, on kogunud tervelt 109 tellimist.

Lääne maleva tellib 70% rohkem kui on tarvis. Narva ligi 10% rohkem, Valga 120% rohkem.

Õige arvukalt tellib juba Rakvere — 33% ehk kolmandik nõutavast tellimisarvust rohkem.

Rekordivõttaga Pärnu, kes saatis 22 tellimise asemel 93 tellimist, seega üle nelja korra enam, kui seda nõuti tellimistabeli koostamisel.

Kuna tellimistabel tugeneb skaudijuh-tide I. aastakoosoleku otsusele, tuleb malevatel puuduvad tellimised täita kiiremas korras. Et seni vastavat tähtpäeva ei ole määratud, määrab talitus nüüd tellimiste äraandmise viimseks tähtpäevaks 15. mai k. a. Mainitud ajaks tuleb malevatel skaudisest kohustused täiendada.

Talitus.

Numbrilajalisatmine mõnda kohta viibib teekord toimetustöö tehniliste takistuste tõttu mõne päeva võrra.

Järgmine number ilmub jaanikuu 10. päeval. Number on ühtlasi viimseks ses aastakäigus ning ilmub suurendatud kujul. Toimetus palub saata sinna tublisti kaastööd, teateid eeloleva laagrihooja ja rännakute kohta, tingimata aga kirjeldusi Jüripäeval peetud pidustustest. *Toimetus.*

„EESTI SKAUT“ nr. 7. Jüripäeval 1929.

VIII aastakäik. Ilmub 8 numbrit aastas. Aastakäik 150 senti, skautidele 50 senti. Üksiknumber 25 senti.

Väljaandja: Eesti skautide maleva päästaap.

Vastutav toimetaja: K. Treffner.

Tegevtoimetaja: skm. A. Grönberg. Toimetus: skm. H. Haamer, skm. K. Liping, nskm. A. Samet.

Toimetus ja talitus: Tartus, Vallikraavi tän. 19. Aadress kirjavahetuseks: Tartu, postk. 130.

Sisu: Tungalde süütamise päev. * Metsade kool. * Oravate võit. * Kuidas ise valmistada tom-tomi? * Skautliku kasvatuse skeem. * Kahekesi metsas. * Jamboreed 1929 aastal. * Peavanema päevakäsk. * POJAD KALJUL. * Teateid.